एवमुक्तस्ततः कर्णस्तथेति प्रत्युवाच तं । हर्षाच्चोभौ समाश्लिष्य परां मुदमवापतुः ।
इत्यादिपर्वसम्भवपर्व्वण्यस्त्रदर्शने षट्त्रिंशदधिकशततोऽध्यायः ॥ १३६ ॥
वैशम्पायन उवाच । ततः स्रस्तोत्तरपटः सप्रस्वेदः सवेपथुः । विवेशाधिरथो रङ्गं यष्टिप्राणोऽङ्कयन्निव ।
तमालोक्य धनुस्त्यक्त्वा पितृगौरवयन्त्रितः । कर्णोऽभिषेकार्द्रशिराः शिरसा समवन्दत । ५४२०
ततः पादाववच्छाद्य पटान्तेन ससंभ्रमः । पुत्रेति परिपूर्णार्थमब्रवीद्रथसारथिः ।
परिष्वज्य च तस्याथ मूर्द्धानं स्नेहविक्लवः । अङ्गराज्याभिषेकार्द्रमश्रुभिः सिषिचे पुनः ।
तं दृष्ट्वा सूतपुत्रोऽयमिति संचिन्त्य पाण्डवः । भीमसेनस्तदा वाक्यमब्रवीत्प्रहसन्निव ।
न त्वमर्हसि पार्थेन सूतपुत्र रणे बधं । कुलस्य सदृशस्तूर्णं प्रतोदो गृह्यतां त्वया ।
अङ्गराज्यञ्च नार्हस्त्वमुपभोक्तुं नराधम । श्वा ऊताशसमीपस्थं पुरोडाशमिवाध्वरे । ५४२५
एवमुक्तस्ततः कर्णः किञ्चित्प्रस्फुरिताधरः । गगनस्थं विनिःश्वस्य दिवाकरमुदैक्षत ।
ततो दुर्य्योधनः कोपादुत्पपात महाबलः । भ्रातृपक्षवनात्तस्मान्मदोत्कट इव द्विपः ।
सोऽब्रवीद्भीमकर्म्माणं भीमसेनमवस्थितं । वृकोदर न युक्तं ते वचनं वक्तुमीदृशं ।
क्षत्रियाणां बलं ज्येष्ठं योद्धव्यं क्षत्रबन्धुना । शूराणाञ्च नदीनाञ्च दुर्विदाः प्रभवाः किल ।
सलिलादुत्थितो वह्निर्येन व्याप्तं चराचरं । दधीचस्यास्थितो वज्रं कृतं दानवसूदनं । ५४३०
आग्नेयः कृत्तिकापुत्रो रौद्रो गाङ्गेय इत्यपि । श्रूयते भगवान्देवः सर्व्वगुह्यमयो गुहः ।
क्षत्रियेभ्यश्च ये जाता ब्राह्मणास्ते च ते श्रुताः । विश्वामित्रप्रभृतयः प्राप्ता ब्रह्मत्वमव्ययं ।
आचार्य्यः कलशाज्जातो द्रोणः शस्त्रभृतांवरः । गोतमस्यान्ववायेच शरस्तम्बाच्च गौतमः ।
भवताञ्च यथा जन्म तदप्यागमितं मया । सकुण्डलं सकवचं सर्व्वलक्षणलक्षितं । कथमादित्यसदृशं मृगी व्याघ्रं जनिष्यति ।
पृथिवीराज्यमर्होऽयं नाङ्गराज्यं नरेश्वरः । अनेन बाहुवीर्य्येण मया चाज्ञानुवर्त्तिना । ५४३५
यस्य वा मनुजस्येदं नक्षान्तं मद्विचेष्टितं । रथमारुह्य पद्भ्यां स विनामयतु कार्मुकं ।
ततः सर्व्वस्य रङ्गस्य हाहाकारो महानभूत् । साधुवादानुसंबद्धः सूर्य्यश्चास्तमुपागमत् ।
ततो दुर्य्योधनः कर्णमालम्ब्याग्रकरे नृपः । दीपिकाग्निकृतालोकस्तस्माद्रङ्गाद्विनिर्ययौ ।
पाण्डवाश्च सहद्रोणाः सकृपाश्च विशाम्पते । भीष्मेण सहिताः सर्व्वे ययुः स्वं स्वं निवेशनं ।
अर्जुनेति जनः कश्चित्कश्चित्कर्णेति भारत । कश्चिद्दुर्य्योधनेत्येवं ब्रुवन्तः प्रस्थितास्तदा । ५४४०
कुन्त्याश्च प्रत्यभिज्ञाय दिव्यलक्षणसूचितं । पुत्रमङ्गेश्वरं स्नेहाच्छन्ना प्रीतिरजायत ।
दुर्य्योधनस्यापि तदा कर्णमासाद्य पार्थिव । भयमर्जुनसञ्जातं क्षिप्रमन्तरधीयत ।
सचापि वीरः कृतशस्त्रनिःश्रमः परेण सान्त्वाभ्यवदत्सुयोधनं । युधिष्ठिरस्याप्यभवत्तदा मतिर्न्नकर्णतुल्योऽस्तिधनुर्धरः क्षितौ ।
इत्यादिपर्व्वसम्भवपर्व्वण्यस्त्रदर्शने सप्तत्रिंशदधिकशततोऽध्यायः ॥ १३७ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ पाण्डवान्भ्रातॄंराष्ट्रांश्च कृतास्त्रान् प्रसमीक्ष्य सः । गुर्व्वर्थदक्षिणाकाले प्राप्तेऽमन्यत वै गुरुः ।
ततः शिष्यान्समानीय आचार्य्योऽर्थमचोदयत् । द्रोणः सर्व्वानशेषेण दक्षिणार्थं महीपते । ५४४५